

Патриаршеска света Литургия за празника на свети крал Стефан Милутин

Днес, 30 октомври, с патриаршеска света Литургия в столичния митрополитски катедрален храм „Св. вмчца Неделя“ се отбеляза паметта на свети крал Стефан Милутин. В съслужение с Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Даниил бяха Техни Високопреосвещения Тимочки митрополит Иларион и Нишки митрополит Арсений (Сръбска православна църква), Техни Преосвещения Мелнишкия епископ Герасим – гл. секретар на Св. Синод, Браницкия епископ Йоан – първи викарий на Софийския митрополит, Драговитийския епископ Василий – игумен на Троянската ставропигиална св. обител, архимандрит Мардарий – игумен на Погановския манастир, иконом Бисер Костадинов – председател на катедралния храм, храмовото духовенство и столично свещенство, свещенство от духовните околии на Софийска епархия, архидякон Илия (Тимочка митрополия), протодяконите Иван Петков и Деян Коруноски, дякон Юлиан Периклиев и дякон Стефан (Нишка митрополия).

Молитвено участие взе голямо множество богомолен народ, сред които посланикът на Сърбия г-н Милан Равич, както и предишният посланик на Сърбия у нас доц. д-р Желко Йович.

Песнопенията на утрения бяха изпълнени от столични псалти, а светата Литургия огласи катедралния мъжки хор под диригентството на проф. д-р Мирослав Попсавов.

В края на светата Литургия председателят на църковното настоятелство при храма бе отличен с офикия „иконом“.

Негово Светейшество се обърна към богомолния народ с думите:

„Празнуваме паметта на многопочитания светец, благоверния крал Стефан Милутин, който от 565 години присъства тук, сред жителите на град София, със своето нетленно тяло като ярко свидетелство за живота след смъртта, за нетлението и за вечния живот, който Господ Иисус Христос донесе. Със своите молитви свети крал Стефан Милутин се застъпва за всички, които с вяра и надежда на помощта му пристъпват към него.

Някой би се усъмнил как е възможно един владетел, който е водил войни, който няколко пъти е встъпвал в брак, да бъде светец. За да разсее съмненията и за да прослави неговия живот Господ е направил така, щото да запази тялото му нетленно – това, което най-лесно се разрушава след смъртта. Особено по време на турското робство, през време на гоненията срещу християните, свещениците тук, в града, са укрепявали страдалците, мъчениците, чрез свидетелството за Христа на нетленните свети мощи.

За времето, в което управлява, той построява над 40 църкви, странноприемница в Йерусалим, болница в Цариград, укрепва и построява храм в Хилендарския манастир. При богатството, с което разполагал, на първо място той виждал необходимостта да се погрижи за духовното състояние на своя народ.

Това не е било лесно във време, когато изобилствали междуособиците, включително с неговия брат, а по-късно и синът му въстанал срещу него; на Балканите се водели войни, за които били необходими средства, но сред балканските владетели тогава нямало такъв, който да е вложил толкова средства за благолепието на храмовете и в милостиня за нуждаещите се, за построяването на странноприемници и болници.

Верни са думите на светите отци, които ни казват, че ние често виждаме греховете на хората и съдим, но не виждаме покаянието, а това е ценно пред Бога, Който е сърцеведец, гледа на сърцето на човека и съди – ето как му е въздал.

Преди царуването на свети крал Стефан Милутин, е коронясан първородният, законният наследник. Бог обаче промисля по-малкият брат Стефан да се възкачи на трона. Това не е случайно. По това време, след Лионската уния, е имало голям натиск върху балканските владетели да приемат унията, на което свети крал Стефан Милутин твърдо се противопоставил и не допуснал пагубното единение с ереста филиокве, която по това време е приета в Латинската църква.

Господ казва: Моите мисли не са ваши мисли, нито вашите пътища са Мои пътища (Ис. 55:8). Нашите мисли са земни, а Божиите – небесни.

По време на турското робство нетленните мощи на свети крал Стефан Милутин са били изключителна опора, крепост, сила, източник на вдъхновение, благодатна помощ за всички християни в града. Радваме се, че храмът е изпълнен с почитта към светеца, която и до ден днешен не престава“.

Българският патриарх изказа благодарност на събратята архиереи за съборното отслужване на светата Литургия.

От своя страна, Нишкият митрополит Арсений отбеляза:

„Предавайки Ви сърдечните молитвени поздрави на нашия Светейши патриарх Порфирий, от все сърце Ви благодарим за любезната братска покана да бъдем част от радостта на този празник, близо до мощите на светия крал Стефан Милутин. Заедно, обединени в молитвата, в Чашата на светото Причастие, ние свидетелстваме за единството на Православната църква и за силата на нашата православна вяра. Именно тук нетленните мощи на светия крал свидетелстват за неговата жертвена любов, истинска и неподправена вяра и за всичко, което той е направил, както за своя народ, така и за другите православни народи.

Благодарим Ви от името на нашата свята Църква и от името на нашия народ, че почти шест века, грижливо, с любов, молитвено и с голямо уважение съхранявате мощите на светия крал Стефан Милутин“.

След отпуста на светата Литургия мощите на свети крал Стефан Милутин бяха изнесени от традиционната рака, внесени през Царските двери и положени върху светия Престол. Там бе извършен чинът по преобличането им, след което те бяха отново поставени в раката. Последва тържествена лития, която започна от бул. „Витошка“, продължи по ул. „Алабин“, премина по ул. „Княз Александър I“ до едноименния площад, след което се спря на пл. „Независимост“ и завърши в митрополитската катедрала. Мощите бяха положени за поклонение в центъра на храма и Негово Светейшество отправи коленопреклонна молитва за мир и духовно благопреуспяване на българския и сръбския народи.

След богослужението по традиция вярващите получиха за благословение по частица от ризата на светия крал Стефан Милутин.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg